

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitală: 1 an 30 lei, 6 lună 15 lei, 3 lună 8 lei.
 In Districe: 1 an 36 lei, 6 lună 18 lei, 3 lună 10 lei.
 In Strelătate: 1 an 48 lei, 6 lună 24 lei, 3 lună 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In România: La administrație, Tipografia St. Mihaleșcu și la corespondenți diarului din județe.
 In Franța: La Société Havas, Laffit et Cie, Place de la Bourse, 8, Paris.
 In Anglia: La D-nu Eug. Micoud's, Foreign Advertising Agency, 130—140 Fleet Street, London.
 In Austria: La D-nu B. G. Popovitz, furnizorul Curții Române, Stadt Fleischmarkt, 15, și la D-nu H. Schalek, I. Wollzeile 12, Wien.
 In Germania: La D-nu Adolf Steiner, Annonce-Expedition, Inseraten, Pacht der Berliner Wespen, in Hamburg.

ANUNȚURILE:
 Linia de 35 milimetri pe pagina IV-a 35 bani.
 Reclame pe pagina III-a 1 Leu.
 II-a 2 ..
 Epistole nefranțate se refuză.
 Articoli nepublicați nu se înapoieză.
 Pentru rubrica: Înserții și reclame, redacțunea
 nu e responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MIOHALESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Cracovia, 28 Iuniu. — Raporturile din Warșovia spun, că poliția rusă în zadar a cereat până acumă, după a torul furtului celor 100,000 ruble dispărută din casa militară din Cherson și Kiew.

In Moscova s'a arătat un individ, tocmai în acel moment, în care voia să imaneze servitorului guvernului o scrisoare sigilată. Desfășându-se această scrisoare, s'a văzut că era o provocare a comitetului revoluționar către guvern, pentru plăierea a 100,000 ruble, la din contră se amenință cu pedeapsa de moarte.

Londra, 28 Iuniu. — După stările oficiale sosite din Capstadt asupra morții lui Louis Napoleon, se afirmă, că detașamentul de recunoaștere se compunea din un ofițier și seapte soldați. El a fost surprins de Zulu. Prințipele fugi călare, dar în fuga sa sosi la un loc, unde se aflau alți Zulu ascuși și cărăi l'omorîră.

După alte raporturi, prințipele nici nu s'a putut urca pe cal, deoarece calul se speria și în restimpul acesta a fost omorât de Zulu. Se afirmă, că prințipele ar fi comandat recunoașterea, și că lordul Clémensford n'a răspuns încă o cunoaștere despre participarea prințipelui Napoleon la aceea recunoaștere.

Cadavru lui a primit toate onorurile militare; el va fi adus la Europa din Simons-Baï. Trupele britice își continuă marșul lor. Până acum nu s'a întâmplat nici un accident de vreo însemnatate mai mare.

Paris, 28 Iuniu. — Împăratul Eugenia se află mai bine. Testamentul prințipelui Napoleon s'a deschis. Publicarea lui însă se va face, după ce Rouher se va înțelege cu Jérôme. Rouher se reintoarce azi la Paris. Bonapartistii sunt foarte amețită. După cum se aude, guvernul l'a provocat pe Jérôme, să desființeze partida bonapartistă, dacă voie să se mai bucură de drepturile unui cetățean liniștit.

Puterile occidentale voiesc să pue în ministeriile de finanțe și comerț ale Egiptului căte un secretar de stat, cărăi să stea sub controla consulilor; atribuțiile lor va fi să vegheze asupra intereselor europene. De altminterea Puterile europene nu se vor mai amesteca și în alte afaceri ale Egiptului.

Londra, 28 Iuniu. — Putele europene fac presiune asupra lui Ismail pașa să părăiască Egiptul. El voie să meargă la Istanbul, dărăpână acuma sultanul nu i-a acordat voia. Știrea, că și Rusia ar fi cerut demisionarea lui Ismail pașa, este falsă. Sherif pașa este insărcinat cu formarea unui nou cabinet.

Serviciul telegrafic al «României Libere»

30 Iuniu. — 4 ore eara

Roma, 30 Iuniu. — Prințipele Bulgariei a fost primit eră la Vatican, în audiență particulară de papa Leon XIII, cu care a avut o lungă conferință.

Adunarea deputaților n'a luat nici o hotărâre asupra proiectului de lege, pentru stergerea taxelor asupra măcinatului astfel, după cum a fost amendat de adunarea corpului matur.

(Havaș).

A se vedea ultime sciri pe pagina III.

București, 19 Iuniu.

Ale cui interese le apără guvernul nostru și organul de căpătenie al acestuia guvern?

De căte-oră citim ziarul «Românul», în cestiunea israelită, suntem nevoiți să ne punem această întrebare. Numerile din urmă ale numitului ziar ne-a pus în ușcare, prin teoriile și sentimentele evreofile, după cărăi se ascunde nesățioasa pasiune de a sta la putere a oamenilor, pentru cărăi naționalitatea este un stupid prejudecății.

Pe când guvernul încearcă a convinge pe comisiunile camerii și senatului, că există Români de rit israelit; pe când patrioții de la cărmă luptă cu stăruință, pe lângă

fie care membru al parlamentului, pentru impămintenire Eveilor trași la sorti; organul său desfășură tot felul de argumente, spre a recomanda pe patronii săi străinilor și spre a ameții bunul simț al țării.

Pentru onoarea și viitorul acestelui țării, sperăm că națiunea nu va urma sfaturile acelora, a căror patrie este pretutindeni și naicării.

Tactică apărătorilor cauzei evreesci este îcusită și cutesătoare. Toate mijloacele vor fi întrebuită pentru a ajunge la scop, pentru «a proba Europei, că nu suntem „mai înapoiați de cătă dănsa, pe calea principiilor celor mari ale secolului al XIX”, pentru a impăminteni cel puțin d'o dată pe toti israeliți, ce așa tras la sorti. Să fim cu luare aminte, căci scopul este cunoscut.

Din parte-ne, dupe cum am mers cu curagiul înainte spre a înlesni drumul d-lui Brătianu, când lucra inspirat de interesile națiunii, cu același curagiul ne vom impotrivi astăzi înaintări sale pe povîrnișul păstăsios. Este vorba de țară, și când în periclu ei sunt puse interesile sale vitale, nu vrem să scim de nici un om, călcăm în picioare toate simpatiele personale, pentru a putea ajuta patria amenințată.

Nău fost, se vede, de ajuns până acum mijloacele întrebuită de avocații causei israelite; «Românul» de la 16 și de la 17 ale curente ești schimbă tactică: amenințarea și sofismă sunt manuile cu mai multă dibăciă. Suntem uimiți, când vedem togmări pe acest organ, întrebuită astfel de armă, pentru a rări răndurile acelora ce nu voiesc să se plece cu slugănicie la poruncile alianței israelite.

Ce va să zică amenințarea ce o aruncă în țară cu ocazia destituirii Kedivului?

Vice-regele Egiptului administra așa de risipitor avere statului, în cătă capitaliști străini nu mai aveau nici o garanție de a și putea scoate bani imprumutări Egiptului.

Europa cere garanții pentru plata imprumutătorilor, și, când Ismail-pașa refusă garanție cerute, Puterile isbutiră pe lângă Poartă de a înlătura pe vice-regele, care amenință cu ruina pe protegații lor.

Această imprejurare, tristă pentru Ismail-pașa, insuflă «Românlui» următoarele considerații:

In acest ocean agitat de felurite furtuni, ce se numește politica generală a Europei, pesci cei mari par în tot momentul dispuși să inghită pe cei mici. Va de statul cel mic, care va parveni să indisponă de o dată toate puterile în contra, cum a făcut Kedivul! Va de el dacă, în orice imprejură, nu va avea destulă dibăciă și prevedere, spre a dobândi în favoarea ei o parte măcar din cei puternici, cu care să contrabalanțeze cealaltă parte!

Evenimentul întâmplat pe țărini Nilului trebuie să ne facă să cîștigăm serios din multe puncte de vedere, mai cu seamă în grelele imprejurări în care ne aflăm astăzi.

Alusiunea este amară!

Cu alte cuvinte, guvernul spune, prin organul său, că dacă corporile legiuitorare nu vor rezolva cestiunea israelită, aşa cum să placă Puterilor, este val de țară noastră! Prințipele Carol va avea soarta Kedivului! Pești cei mari. Rusia și Austria, vor înghiți pescele cel mic, pe România!

Vădend că nu pot convinge țara, prin argumentele lor cele slabe, că trebuie să se ingenunchiă dinaintea alianței israelite, patroții de la cărmă nu se sfîrscă să băga spația în sufletele Românilor, numai să și poată ajunge la scop.

Că Europa ar putea fi nedreaptă și chiar uciștoare pentru noi, nu ne indoim, după cîte s'a văzut la congresul din Berlino.

dar a ne face să ne omorim singuri, nu va putea isbuti. Tărimal pe care ne așezăm, să fie tărimal dreptul, și vom fi mai tari moralicește, de cătă forță brutală. Europa apusă are necesitate de existență statului român în valea Dunării; propriile ei interese o vor obliga să ne respecteze. Când dănsa va vedea unanimitatea națiunii declarându-i: — Nu putem crea favori pentru Evrei, cărăi sunt dușmani noștri; tot ce putem face, ca act de deferință către mariile Puteri, este deschiderea și pentru Evrei a porții impămenturii individuale, ca și pentru cei alții străini, ca și chiar pentru frații noștri din cele alte provincii neliberă; nu ne indoim că va înțelege dreptatea noastră și se va mulțumi cu sacrificiul făcut.

A pretinde că Europei i trebuie un pretest pentru a ne desfășura, este o amăgire copilărescă.

Să părăsească dară organul guvernului această tactică de amenințare, sub care se ascunde zelul său evreofil. Situația Egiptului este departe de situația României; Prințipele Carol nu este Kedivul Ismail! A trecut vremea, când Domnii României se măzăliau de străini! Amenințarea e rău concepută... Atât ajunge pentru cel ce pînă.

Dacă vrăun organ al opoziției ar fi scris un asemenea articol, «Românul» ar fi fost în drept să strige: trădare și infamie!

Dară nu este numai amenințarea de care se servește gazeta oficioasă, spre a tulbură mințile. In numărul său de Duminică, cum dovediră și ieră, impinge sofismă pînă la cele mai crude insulte, aduse națiunii române. Nici un advocaț al Evreilor nu învățăsce tertipul mai habitir de cătă «Românul».

Evreii sunt exploataitori poporului, arenăști și samsarii avări publice, — ne spun patrioții, cărăi se laudă a vorbi tot-dăuna în numele națiunii, — dar cauza nu sunt dinșii, cauza este art. 7 din constituție, cauza sunt Români cărăi au „pătat” legea noastră fundamentală cu acest articol. Desfințăți acest articol, introduceți pe Israeliți la drepturile comune, și veți vedea ce folosesc veni pe țară, cum interesele liniștei și prosperității noastre interioare vor fi satisfăcute!

Frumoasă limbă ține națiunei pretinsul organ național!

După ce amenință pe Vodă-Carol cu soarta lui Ismail-pașa, zăpăciști de la cărmă se intorc către națiune, pe umeri căreia se ridică unde sunt, și-i strigă: și tu ești o miserabilă de nu vei da drepturi tuturor Judeanilor, pentru cărăi cer eu.

Cum că Evreii vor inceta de a fi o plagă economică pentru România, din ziua în care vor avea aceleași drepturi cu România, — este o afirmație ce nu poate fi de cătă dintr-un cap cu totul aservit Judeanilor. Dacă astăzi, când nău la indemnăție atătea mijloace, ei exploatează într'un chip revoltător pe particulari și țara; cu căt mai mult nu vor exploata-o dănsii, când nici o piedică nu se va mai ridica în contra aplecărilor firești către căștig ale Judeanului; când în capul licitațiunilor, când în capul domeniilor său al altuia serviciu bănos, se va găsi un membru al vastei „Alianțe-Israelite” al cărei Creștin social este: „Toți israeliți sunt răspundători unul pentru altul.”

Găndiți, Români și lesne veți vedea ale cui interese, cu sciință sau fără sciință, le apără guvernul nostru, prin organul său oficios.

Să ne ferăscă Domnul de realizarea scopului lor.

CRONICA ZILEI

Ieră s'a judecat de curtea cu jurați procesul de calomnie, intentat d-lui Atanasiad de către cămărașul Stan Popescu. Părătorul a fost susținut de dd. Pătrălăgeanu și Pantazi Ghica; am putea zice și de d. Pandrav, directorul domeniilor, care venise cu dosarele acestuia așezămînt și suflare aдвocătorilor notișorii acuzației, spre a servi pe amicul său Stan Popescu. Păratul s'a apără singur și d. dd. Gr. Păuceanu și I. Lahovari. Cei-alți apărători nău mai vorbit, căci jurațiile declaraseră, de la vorbirea d-lui Păuceanu, că sunt luminări.

D. Atanasiad a fost achitat de jură, caruia decătorii au refuzat despăgubirea civilă de 20000 fr. pe care o cerea d. Stan Popescu.

Numerosul și distinsul public, care a asistat la acest proces, a salutat cu vîsărie pe d. Atanasiad.

Ceea ce a produs o adâncă impresiune, a fost că d. Atanasiad, după ce a citit raporturile d-lui prim procuror Cătunescu și a d-lui Sp. Șătescu, prin cără se aduce o gravă acuzație d-lui Stan Popescu, a cerut juraților, că, dacă er d că fosul cămăraș este nevinovat, să lăramă pe sine Atanasiad, la pușcăria, ca calumnator și va merge fără să facă nici chiar apel la curtea de casăjune. Jurațiile au declarat că d. Atanasiad năa calomniat.

Cum rămăne acum cu d. Stan Popescu, în sarcina căruia încă ar fi puncte asupra cărora justiția nu s'a pronunțat?

Subprefectul plasează Bolintinu, d. T. Zaharescu, ne lăramă o epistolă prin care ne declară, că d. C. Mavrochel, care ne-a lăramă telegrama de la 14 iunie, nu este om de treabă și că aceasta „în complicitate cu alții doi a săpart și luat noaptea grău din magazile trăsătorilor Bolintineni, primit și vîndut de el căcăriumar, fapt dovedit de primar; că d-nia sa nu numări nu-i a făcut nici un rău, dară lăsat a se duce singur la parchet.

Noi, necunoscând nici pe d. Mavrochel, nici pe d. Zaharescu, luăm act de declarația suprefectului de la Bolintin, cu siguranță că justiția va da fișă-curuia ce este al său.

D. Poteca, prefectul de Dâmbovița se ocupă serios de localele școalelor rurale; același lucru îl află și despre d. C. Nicolau, prefectul Muscelului.

Îți felicităm pentru dorul ce aș de școală, căci de aici are să easă puterea viitoare a statului român. Inainte pe această cale!

Prefectul de Bacău și-a dat dimisiunea, se zice, pentru că ministerul năr fi aprobat oarecare dispoziții luate de consiliul județean în privința reparării spitalului.

„Gazetta de Bacău”, desaproba conduită d-lui prefect, în această privire.

Meritul, zice ea, nu e a zice: oră acordă și cutare lucruri, oră demisoneze, ci a găsi mijlocul propriu spre a convinge pe cei în drept, și aceasta, credem, poate fi tot așa de ușor pentru d-l Ecesaru—om cu destule resurse pentru aceasta ca și propunerea de demisionare.

Mai multe persoane, cărăi în adevăr se interesează de instrucții poporului, au donat teneurii pe cărăi să se construiască școale rurale, și anume:

D. Alexandrescu, terenul necesar pentru școală rurală ce se va construi în comuna Găesci, plasa Cobia.

D. D. Geană, terenul necesar pentru școală din comuna Titu, plasa Bolintin.

D. Chiriță Vasilescu, pentru școală din comuna Bilciuresc, plasa Ialomița.

D-nii N. Deconescu, Gr. Bănescu și Neață Anghel, terenul necesar pentru scoala din comuna Petriș, plaiul Dămbovița.

Un decret domnesc autoriză consiliul județului Dămbovița să primească donații.

Ce frumos ar fi când toți proprietarii, din toate județele, ar imita exemplul celor din Dămbovița!

—X—

Eri, Duminecă, ne spune «Monitorul» de azi a avut loc inaugurarea fabricii de chibrituri a două în România, fondată de d. S. Goldenthal, în comuna Buciumei, lângă bariera Iași, sub auspiciile A. S. R. Domnitorul.

Un numeros public din toate clasele a luat parte la această serbare, și punerea în mișcare a mașinilor lor și în lucru 50 de lucrători români, cărui producție mai bune chibrituri se pot concura cu străinătatea.

Publicul, la vedereacestă sucesă industrială, cu mare entuziasm a strigat ura să trăească A.A. L.L. R.R. Domnul și Doamna.

—X—

Ni se comunică mai multe lucruri ce privesc ramura administrativă, în special ministerul de interne:

Ni se adresează plângeri în privirea unor funcționari, ale căror ocupări nu rămasă să răsite, așa cum în stare paralitică din cauza lipselor continue a acestor funcționari.

D. director Opran va cerceta, suntem siguri; ne mulțumim așa atrage atenția.

Ni se spune apoia, că divizia contabilității e săracă în funcționari și că atare prididită și se mișcă greu.

Recomandăm și aceasta d-lui director al ministerului, cu toate că noi, în principiu, am fi Labulaști, în această privire.

Ni se relatează, în fine, oare cărui abusuri ale d-lui ex-director de minister, d. Simion... dar, de mortuis nihil, nisi bene...

—X—

«Gazetta de Bacău» a început să reapare.

„Ce caru a fost tot-dăuna în jurul ei sunt și astăzi, neschimbăți, cu același credință și principiu, cu cărui s-au grupat la fundarea acestui organ de publicitate.“

Redactorii acestei gazete sunt liberali, nu însă Rossetto-Brătianuști, ca să ne servim de propria lor expresie.

Urără confrăților noștri succese în luptă ce să a susține, iar gazetei lor lungă durată.

DIN AFARA

Un respuns scurt.

Încă de mult am publicat o notă trimesă de către cabinetul turcesc cabinetului de Petersburg, în care Poarta se plângea de prizonirile, la cărui sunt expuși mahomedani din Bulgaria. Guvernul rus a respins alături ieri prin ambasadorul său din Constantinopol, principalele Lobanoff.

In acest respuns, principalele Lobanoff declară în numele cabinetului său, că Poarta nu trebuia să-i ceară lui explicații asupra

prizonirilor de cărui se vorbesc. Afacerea e de resortul poliției bulgare, mă ales dupe ce administrația rusă a incetat. Principalele Lobanoff mai declară Porții, că într-o asemenea materie nici nu-i va mai da osteneală de a responde.

Noi nu putem aproba acest respuns al cabinetului rus, dintr-un motiv. Prizonirile contra mahomedanilor, de cărui să plâns Poarta, începuseră și se făcea încă pe timpul administrației rusești, și tot pe aceeași vreme să-a trimesă nota să și cabinetul turcesc. Guvernul rus era dator prin urmare să deslușe și chiar satisfacție pentru niște acte făcute cu stirea lui și sub ochii organelor sale administrative.

In această purtare a cabinetului rus, nu mai semne de pietenie nu putem vedea, precum constată și organul turcesc «Vakit», într-o analiză a acestui respuns. Trebuie să ridem dar, ori de căte ori vedem semnalându-se «o alianță» între Turci și Ruși.

Resboiu cu Zulii.

Titlul, cu care se făcesc Englezi, că se luptă în Africa de miazăzi cu nemocinții de Zulii, este titlul „de civilizație”. „Să încivilisăm și pe acești barbari...” zic Englezii — negreșit numai din gută, căci fondul este altal: cucerirea și supunerea. — Următorul estras, ce face «Daily News» dintr-o scrisoare a unui soldat din regimentul 60 de vânători, trimisă de acesta de pe câmpul de luptă mamei sale, ne face o interesantă descoperire despre modul în care «civilizează» Englezii pe Zulii. Acest estras descrie lupta de la Ekove; iată-l:

Inainte de ce să fi căută de treabă, inimicul te loveste din cea mai neașteptată apropiere; dar socoteala lui este zadarnică. La 2 Apriliu, cănd am despărțit pe colonel Pearson din Ekove, său năpădit asupra noastră cu miiile, dar noi le-am rărit în curând răndurile; și fiind că bucatarii tocmai atunci ne gătiseră prânzul și voiam a ne pune la masă, l-am amânat și am pușcat asupra dușmanului cam un ceas. În viața noastră nu am mai văzut aşa ceva; cu miiile zacea impreștișă pe câmp. În această zi ne-am percut pe lângă prânz și măncarea de seara, căci cadavrele Zulilor puță grozav.

Ce privesc pe Zulii răniți, am trimesă după incetarea focului pe negrii noștri afară din lagăr, și aceștia au omorât pe toți răniții. Unii dintre ei se rugă de un picior de apă să se recorească: da, le da apă, străpungându-i cu lâncile, de aceea răsuflarea de la lângă partea a trupului.

Și cu toate acestea, acest mod de „civilisare” este mai nobil de către acela, în care voiesc a „civiliza” România cosmopolită noastră „național (!) liberală” și jido-filul lor guvern. Sutinea a XIX...

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE», 23

ARTICOLUL 47

DE
ADOLPHE BELLOT

PARTEA II.

Istoria unei copile scrisă de ea însăși.

I.

— Urmare —

8 Ianuarie 1867.

„Portăreașa intră în clasă cu mersul ei începe, se apropie de pedagogă cărei, și zise două vorbe și ea la rândul său cu vocea sa linistită ‘mă spuse, că mă așteaptă cineva în sala de primire.

„Nu am trebunță să spui, că esci iute, mai cu seamă că nu acceptam pe nimăn; curiositatea ‘mă dedea’ aripi.

„Am găsit în sală pe tatăl meu. El mă înțelegea că e căldură, ca în totdeauna și mi-a zis:

„Scumpa mea copilă, tu nu poți înțelege plăcerea ce ‘mă face vedere ta; căci am crezut mult timp că nu te voi mai vedea. Pe cănd tu poate, mă acușă că team uitat, ești mă găndeam mult, la tine; n-am vrut să te neliniștesc să spunduți că sunt în pericol, dar am promis că de aci în colo să fiu al tău. Astăzi chiar te ia-

Noul Chediv.

Correspondentul din Cairo a ziarului „Times” face următoarea caracteristică, despre persoana lui Tewfik, nou Chediv egipțean:

Tewfik este tânăr, un lucrător sărgitor și a dovedit deja multă dibăcie, înainte de toate însă simț de dreptate, cinste și hotărrire. De și crescut în Egipt și prin urmare mahomedan în credințele sale religioase, el este mai puțin fanatic de către frații săi crescute în Europa. Îmbăierea lui voluntară de a-și estrada averile, aduse în toamna trecută supunerea Chedivului. El procedase atunci în acord cu ministrii, și dăde dimisiunea și de aceea nu prea este iubit de tatăl său.

Dacă Chedivul Tewfik va fi în realitate cum el descrie „Times” — căci lingvitoarea schiță de caracter, ce am reprodat după el, poate fi și un act de curtenie numai, — atunci egipțienii și în acelăși timp creditori europeană vor avea toate motivele de a se bucură.

O convorbire cu Rouher.

Niște corespondenți ale ziarelor parisiene au avut zilele acestea o convorbire, în Chisinau, cu exministrul imperial, Rouher. Declarațiile ce făcă cu acest prilej sunt de toată însemnatatea.

Fostul vice-imператор spuse, că el recunoaște pe principalele Jérôme Napoleon, de viitoare căpetenie a partidului bonapartist. El declară apoia, că însuși principalele imperiale, înainte de a merge în țara Zulilor, i-ar fi zis, cugetând la o eventuală moarte, că trecerea drepturilor sale într-un cas că acesta asupra lui Jérôme este un ce firesc. Numai dacă Jérôme nu va primi și va face dificultăți continue partidului bonapartist, poporul francez să fie invitat să încrănească destinele sale, printr-un plebiscit, principelui Victor.

Rouher este esprimă în urmă credință, că moartea principelui Napoleon, ca «soldat viteaz pe câmpul de luptă», va reimpresiona poporul francez marea legendă napoleoniadă.

Ce privesc planurile lui Jérôme Napoleon însuși, până acum nu se știe nimic despre ele. Scrisoarea publicată de «Figaro» sub titlul său, s-a dovedit ca apocrifă. Jérôme este tot atât de inchis și către membrii partidului bonapartist. Cu ocazia intruirii, la 23 Iunie, a mai multor capi bonapartisti la densus, unii dintre aceștia făcându-și propunerea de a investi cu titlul de pretendent de tron pe fiul său, Victor, Napoleon respunse: «Ah, domnilor, sun cestii cari nu trebuesc discutate».

Principalele Jérôme este hotărît să nu facă nimic de manifestare, care să-l compromită să pue în primejdile. Singurul fapt, după

se suia la cer. Și de acolo ‘mă vin bunele mele inspirații’. O! ești n-am chemat să o dată în ajutorul meu, să să nu fi simțit indată o șurăre a retelelor ce mă apăsa.

Dar ce însemnează aceste pericole ale vieții, aceste pericole necunoscute, de către mi se vorbesc neîncet? Ar crede cineva că în dosul unei pensionuri ne așteaptă o legiuină de demoni.

Eată-mă dar în mijlocul acelor pericole, căci de eri, nu mai locuiesc pensionatul. Sunt acasă la noi, aș putea zice la mine, căci tatăl meu mă facă sătăchiu aci. Ce schimbare! Eri încă dormiaș în o lungă sală văruită, luminată de o lugubră lampă atârnată de tavan. Astăzi eată-mă în un adevărat cuib frumos, roșu, acoperit cu matase și care seamănă unei sticle de parfum, și acasă cameră se numește casa mea. Ce dulce posesi.

Am și o cameră de studiu, care dă în o curte, în fundul căreia se zăresc o mică și incantătoare casă, isolată, misterioasă, înconjurată de flori.

II.

10 Ianuarie.

„Intorcându-mă acasă, am înțeles să aduc aminte, că negrul său de eri în o cameră ve-

care putem conchide, că nu va remăne deplin pasiv în fața propunerilor ce i se fac, este invitarea ce a făcut soție sale, prințesa Clotilda, de care se despărțise de mai mulți ani, de a se reîntoarce la Paris și de a înțeacă casă deschisă.

INDUSTRIA NATIONALĂ.

Este un adever economic, ce nu se mai contestă de nimănii astăzi: că forța națiunilor depinde de prosperitatea lor economică. Acolo unde comerțul și industria sunt disprețuite, unde nu se ține seamă de legile economice ce predomină la propăsirea acestor două ramuri ale productivității omenesci, acolo unde toți, cărmuiti și cărmuitori, nu știu de căt să consume, fără a ști să producă; acolo, în fine, unde lipsesc credința, acea trăsură de unire între capitaliști și lucrători; — acolo prosperitatea nu poate să fi și prin urmare nicăi cultură nicăi civilizație, ci numai o spozială fără nicăi o trănicie.

Dacă vom arunca o privire comparativă asupra trecutului și prezentului economic al României și a altor state din Europa, nimic ca și deosebirea cum bună-ora Belgia, vom fi nevoiți să constatăm o dureroasă disproportionalitate în stima ce fie care din aceste state impune Europei civilizate, pe tărîmul culturei.

Cu un teritoriu destul de mărginit în întindere și în fertilitate, cu o populație nu foarte numeroasă, dar inteligentă, activă și cumpărată, Belgia a ajuns să egaleze și să intreacă chiar în cultură pe multe din statele mari ale Europei; pe cănd România, cu un teritoriu mult mai întins și înzestrat cu o fertilitate naturală, cu o populație căreia nu încearcă contesta nimic inteligență, nimici activitate, nimici alte aptitudini naturale de a produce, este cu toate acestea mult mai înapoiață de cănd Belgia, din toate punctele de privire.

Aceasta nu se poate explica într-altfel, de cănd că Belgia, recunoscând mult mai înaintea noastră veritatea principiului economic stabilită de sus, a căutat ca printre educație și instrucție solidă și aplicată la industrie și comerț, să dobândească, ceea ce nără fi putut dobândi nimici prin arme sale: dreptul de a fi respectată de puternicii săi vecini.

Din contră la noi. Moștenitorii foarte de aproape ai strămoșilor Români, ca și deosebi am crezut până mai de unăzii, că neamul nostru nu îi e dat să facă negustorii, nimici să învețe meșteșuguri; și incurajăți de fertilitatea naturală a pământului, ne am zis că agricultura este singura sorginte de avuție a țării ce locuim.

In zadar să mai arătam urmările grave, cea avut această credință nemocință. Scim cu toții, că astăzi suntem aproape cu desăvârsire copletiți de streină pe tărâmul economic. Învețând de la aceștia cum trebuie să consumăm mult și mai rafinat, iar nu și cum să producem, am devenit tributari ai lor de milioane pe fiecare an.

Dar insă, este că va timp de când se pare că a sunat și pentru noi ora deșteptării.

ciu și a mea. Ea a respuns că de obicei pun în la iubirea mea. Ce păcat că o înțimă ca și să aibă o aparență așa de rece.

Cine ar putea crede, văzând-o astfel lungă, slabă, galbenă, tăcută, cu o față înconjurată de nișe albe perni, că ea e tipul devotamentului? Și un devotament mult, căruia cele mai mari sacrificii î se par nimic, și oră ce abnegație lucru foarte natural; marea sa silintă este de a se face mică, nebăgată în samă. Se pare că ea nu are de către oase și mușchi și cu toate defectele sale fisice ce a căpătat de la compenziile o calitate morală. Sufletul său e mai înalt încă ca corpu său.

Ei bine! să vedem: eată că viața mi se prezintă sub o față asigurătoare. Miss Dowson a crescut pe mămă-me. Mi se pare, că am început să trăesc din acel minut teribil, pe care ‘mă’ îl reprezintă adesea imaginea mea. Eram încă mică, de opt ani, văzând că e căldură, murindă, tăcută și frumoasă, cu toată paliditatea sa, și aduc aminte, că negrul său era destășurat în jurul gâtului și feței sale slabite. Mămă-me mă chiama și puse măna mea în osoasa mănă a lui Miss Dowson și acasă cu o voce gravă și solemnă, făcând o promisiune pe care nu am înțeles-o de cănd mai târziu. O promisiune pe care o amplinesc acum.

Ingroziți de abizul de care e am să fim aproape înghițită, cătăva bărbați patrioți au început să cungete serios la mijloacele, prin cără să ne putem emancipa de sub tutela vitrigă a streinilor și a mai ales a Evreilor, cără ne exploatază în modul cel mai nerușinat. Se recunoște în fine, că numai așezându-se basele unei industriale, numai incuragând-o prin legi și teore contra concurenței neoneste a streinilor, nu mai astfel vom putea salva interesele noastre economice.

Fundarea celor doce fabrici, una de zahăr, datorită inițiativelor principelui A. Stirbei, altă de chibritură, fundată de o societate de alți români iubitori de țară, — a fost semnalul începutului ce capitaliști noștri s-au hotărât să facă industriei straine. Multă avut să lupte aceste două fabrici, și vor avea încă, până ce ele să poată asigura un viitor stabil productelor lor, ar ele vor isbuții în cele din urmă, suntem siguri, dacă fondatorii lor vor se să le conducă cu curaj și înțelepciune.

Începutul a fost greu. O dată însă ce stimulul a fost dat, capitalile române, timid până aci, încep începutul să iasă la lumină și nu cred că garanțile necesare pentru ca să poată intra în producție. Aceste garanții le fură date prin votarea unei legi pentru înființarea unei fabrici de hârtie, în condițiuni foarte avantajoase.

Necesitatea unei fabrici de hârtie devenise atât de imperioasă pentru România, încât legiuitorul era dator cătă mai neintăriat să voteze o asemenea lege. Dar atât nu era de ajuns, trebuie o inițiativă particulară care să dea impulsie capitaliștilor. Această onoare se cuvine d-lui C. Porumbaru. Nimică ca acest bărbat de inimă, care prin activitatea sa neobosită pe tărîmul industrial și-a dobândit stima tuturor românilor, nimică zicem nu putea să studieze mai bine băsele întemeierii unei fabrici naționale de hârtie.

Convin, că prosperitatea unei asemenea întreprinderi nu poate fi pusă la indoială, d-sa adăsu un călduros apel la capitaliștii români, și la 7 Iunie trecut mai mulți capităliști s-au întinuit și s-au consultat asupra următorelor puncte principale:

a) A deschide o listă de suptscripție pentru cei cără vor voi să suptscrive ca fondator să ca acționari și a ţine această listă 15 zile deschisă, adică până la 23 Iunie.

b) A considera ca fondator pe cel care va subscrive minimum 5,000 lei, iar ca acționar pe cel care va suptscrive supt această sumă până la 100 lei. Fondatorii nu pot fi de cătă Români.

c) La inscrierea în listă, fi căre va depune la d. C. Porumbaru 15 la sută din suma suptscrisea.

d) În ziua de 23 Iunie, cătă subseritorii se vor întunui la societatea Concordia româna, spre a alege o comisie provisoriu, însărcinată a promova întreprinderea, a elabora un proiect de statute, etc.

Această comisie va fi compusă din 7 membri fondatori și oțărările ieși vor trebui să fiă luate cu majoritate de voturi.

La votarea comisiei vor participa atât fondatori și acționarii cără vor fi depus căle 15 la sută din suma suptscrisea.

și pe care tatăl meu o aprobă, căci mă spuse că mă luat acasă, numai fiind că bătrâna mea prietenă a binevoit să și sacrifică linscea sa, și să vie să împlinească lângă mine locul pe care a jurat să nu lase altuia.

Aș voi să fiu frumos pentru mine, de o cam dată nu sunt, mi se spune însă, că nu e departe timpul când voi fi. Si voiesc să fiu frumoasă, pentru linscea conștiinței mele, căci mi se pare că printre datorile unei femei este și aceea de a plăcea și de ași putea exercita puterea sa. O femeie care renunță de a supune pe acă ce trebuie să iubească și să respăndească în jurul său salutară sa influență, mă pare o regină care abdică.

Ei nu voi abdica. Voesc să supun pe căi din jurul meu. Si am început cu măs Dowson, dar dacă am isbutit trebuie să măturisesc, că lucrurile nu să putut vedea. Se vede că e de piată această femeie. A fost de gheță la toate măngăierile mele. Cu toate acestea, nu mă descuragez; voi scobi această stâncă, o voi măna și intr-o zi, la prima scântee, va trebui să ia foc.

16 Ianuarie.

A! bravo! am căștigat în fine un ferbinte adorator, pe tatăl meu. Să se ţie bine, el înseamnă. A! domnule, pentru că mă văzut mă-

e) Suptscripțional unei sume de una sută lei va avea un vot și pentru fișă care altă sută alt vot, adeca va avea a'ăta voturi căte sute de lei va fi suptscrise, astfel că 5,000 lei vor da drept la 50 voturi.

Intre dispozițiile luate în acea întrunire, căuta să menționăm cu lauă pe acea propusă de d. Porumbaru, ca să permită a participa ca acționari la această întreprindere națională cără vor dispune cel puțin de 100 lei. În adevăr, fix inducă a'ătunile la un minimum de 100 lei, veră care român care vor fi agonisit această sumă, va putea să se măndrească că a contribuit cu obolul său la întemeierea industriei naționale, pe lângă profitul ce suntem siguri că l'va realisa.

Indată după luarea rezoluțiunilor de mai sus, său și subscrise 100000 de lei.

Până alalteerii suptscrierii se ridicase 11. 143,80 lei, iar astăzi, după cat aflăm, sumă aproape de a ajunge la 2,00,000 lei.

Graba cu care până acum s'a efectuat subsererile, ne face să sperăm, că peste curând fabrica de hârtie va fi o realitate.

O dată întemeiată, viitorul său e asigurat dacă va fi condusă de o administrație capabilă și energetică, care să țină piept intrigelor și concurenței de multe oră neomenoasă, cu care streinii săi seiu totădâuna să puraliseze oră ce mișcare industrială în România.

Iar noi împreună cu bărbații luminații și patrioții, cără au imbrățișat cu curaj și garanțile necesare pentru ca să poată intra în producție. Aceste garanții le fură date prin votarea unei legi pentru înființarea unei fabrici de hârtie, în condițiuni foarte avantajoase.

Necesitatea unei fabrici de hârtie devenise atât de imperioasă pentru România, încât legiuitorul era dator cătă mai neintăriat să voteze o asemenea lege. Dar atât nu era de ajuns, trebuie o inițiativă particulară care să dea impulsie capitaliștilor. Această onoare se cuvine d-lui C. Porumbaru. Nimică ca acest bărbat de inimă, care prin activitatea sa neobosită pe tărîmul industrial și-a dobândit stima tuturor românilor, nimică zicem nu putea să studieze mai bine băsele întemeierii unei fabrici naționale de hârtie.

Convin, că prosperitatea unei asemenea întreprinderi nu poate fi pusă la indoială, d-sa adăsu un călduros apel la capitaliștii români, și la 7 Iunie trecut mai mulți capităliști s-au întinuit și s-au consultat asupra următorelor puncte principale:

a) A deschide o listă de suptscripție pentru cei cără vor voi să suptscrive ca fondator să ca acționari și a ţine această listă 15 zile deschisă, adică până la 23 Iunie.

b) A considera ca fondator pe cel care va subscrive minimum 5,000 lei, iar ca acționar pe cel care va suptscrive supt această sumă până la 100 lei. Fondatorii nu pot fi de cătă Români.

c) La inscrierea în listă, fi căre va depune la d. C. Porumbaru 15 la sută din suma suptscrisea.

d) În ziua de 23 Iunie, cătă subseritorii se vor întunui la societatea Concordia româna, spre a alege o comisie provisoriu, însărcinată a promova întreprinderea, a elabora un proiect de statute, etc.

Această comisie va fi compusă din 7 membri fondatori și oțărările ieși vor trebui să fiă luate cu majoritate de voturi.

La votarea comisiei vor participa atât fondatori și acționarii cără vor fi depus căle 15 la sută din suma suptscrisea.

și pe care tatăl meu o aprobă, căci mă spuse că mă luat acasă, numai fiind că bătrâna mea prietenă a binevoit să și sacrifice linscea sa, și să vie să împlinească lângă mine locul pe care a jurat să nu lase altuia!

Acum esti al meu, și te înscrii că vom avea o luptă teribilă. Deși incă copilă, eram mai femei de cătă credeai, și am ghicit, am presimt, dacă vrei, un mister pe care trebuie să lăsă!

Căci pentru ce erai așa de preocupat cănvenia să mă vezi? Pentru ce mamă-mea plângă adesea cănd era singură? Pentru ce era tot că-a una singură? Pentru ce mă chemă ea căte o dată, și mă ţinea mult pe genunchii săi, cu cele două măini pe umerii mei, privind în ochii mei, și căutând să citească în ei?

Poate ea simțea moartea apropiindu-se și se temea că fiica sa va rămâne singură. Ei bine, eată buna mea mamă, pe fiica ta mare, onestă, și dreaptă și îndrănesc să afirm, dacă ţi-am înțeles gândul, că nu voi ţoară, din calea ce mă arătat în tăcere.

20 Ianuarie.

Tatăl meu a voit să mă arate curiositățile Capitalei, ca și cum aș fi venit din China. Planul excursiei a fost statonicit înaintea mea, eu miss Dowson.

tenilor săi de asemenea uneltrii ale opoziției, pe cătă vreme «națiunea este cu d-sa» și va deslega cestiunea Evreilor după pofta înimii sale și a streinilor? Din două une: ori că toată nația română cugetă ca marele nostru patriot, și atunci n'are de ce să se ingrijescă; ori simte că nația nu va cunoaște nicăi o dată să se jertfească intereselor «Alianței israelite», și în acest cas, potențindu-i mereu prin organul său oficios, despre interveniri din afară, voește să o sperie ca pe copii și să-i violeze conștiința!..

* * * «Presă» a miroșit tactica guvernului, care, prevăzând că nu poate isbuti a ajunge la o bună soluție a cestiunii israelite, caută din vreme să arunce respunderea pe spinarea opoziției. Organul centralul demonează că, ori care ar fi soluție, rea pentru țară, ori compromisătoare intereselor ei politice în streinătate, respunderea este numai a guvernului și a partidului său.

A celor cără nu au preparat de loc tăremul pentru reșirea unei bune soluțiuni, a celor cără au respins unirea partidelor, cără au insultat și injurat pe acela cără prevedea pericolul și propuneau rem diul.

DIN CAMELE DE REVISIURE

Sesiunea extra-ordinară.

Şedința de la 18 Iunie, curenț.

Camera. Se admite urgența asupra unei petiții, subsemnată de 200 proprietari giurguieni, în privirea pagubelor causate prin bombardarea orașului Giurgiu, în rezboiul din urmă.

Se trămite la comisiunea de revisiure a art. 7 din Constituție o petiție a 368 de cetățeni din Focșani, petiție prin care acei cetățeni arată dorințele lor pentru revisiurea aceluia art. 7.

Se trămite la aceeași comisiune o propunere a d-lui deputat Magheru prin care cere naturalisarea individuală a orășor străini născuți în România, fără protecție streină, supuși tutelor impositelor și tragerii la sorti; apoi, stergerea art. 9 din codul civil.

Se trămite la comisiunea numită de Cameră pentru elaborarea proiectului de revisiure și o moțiune a d-lui N. Blaremburg, prin care declară „că nu e loc, că pentru acum, la revisiurea art. 7 din Constituție.”

Se trămite la comisiunea comună proiectul de lege relativ la înființarea unei taxe communale asupra productelor ce se vor deschide în gara Ciliibă; proiectul de lege pentru înființarea de nouă taxe în comuna rurală Cireașoia, din județul Olt, și proiectul de lege relativ la desființarea taxei asupra metrilor liniari de la fațadele proprietăților din orașul Bărlad și înlocuirea ei cu două zeci de asupra impositului funciar și patențelor peste zecimele existente.

Vom visita, zise tatăl meu, Notre-Dame, nuseul de Cluny.

Oh! a zis miss Dowson, cu accentul său britanic, gutural și ascuțit, care ești este propiul, și oasele obrazului se păru că se roșesc, — nuseul de Cluny.

Nu vă plac colecțiunile, fie, le vom lăsa la o parte. Vom merge la muzeul Levrului, vom vedea picturile, sculpturile.

Oh! zise incă miss Dowson, sculpturele.

Trebue oare să le lăsăm și pe ele? Fie. — Pe drum tatăl meu mă zise: Mergem la Notre-Dame, dar n'ar fi bine să ne abatem și prin pădurea Buloniei?

Cum vă vrea tată, ești zisei ești.

Si eată acum am văzut curiositățile Parizului.

Seară cu toate protestările lui miss Dowson, merserăm la teatrul Operei-comice unde se juca *Doamna-Albă*.

Un amic al tatălui meu veni în lojă. Îi zise contele Mezin. Are aproape patru-zeci ani; îmbrăcămintea sa e neîmpotabilă, purtarea sa distinsă. A fost foarte delicat cu mine; mă a dus o cutie cu portocale zaharate. Tatăl meu ține la el. Si ești voii fi cu el indatoritoare. Eată incă unul pe care ești voii putea fermecă.

(Va urma).

Să trămite, de urgență, la secțiuni proiectul de lege pentru prelungirea cu șase lună a contractului actual al arendării veitului impositului asupra băturilor spirtoase, precum și pentru modificarea unor dispoziții ale legii impositului cari, nu sunt în concordanță cu cele alte legi în vigoare.

— X —

D. Corlănescu face o interpelare d-lui ministru de lucrări publice relativă la circulația drumului de fer București-Verciorova.

Pntru ce nu se oprește trenul și la Strehaia? eată în resumat interpelarea.

D. ministru, răspundend, spune că, în această privire, s'a luat deja dispoziții.

— X —

Adunarea trece la 2 ore p. m. în secțiuni.

Serviciul Telegrafic al «României Libere

de la 1 Iulie. — 9 ore dimineață.

Berlin, 30 Iunie. — «Gazetta Germaniei de Nord» reproduce noutatea publicată de ziarul «La Turquie», prin care se anunță, că un stationar german pe apele de la Constantinopol ar fi primit ordine să plece imediat la Sulina.

Gazeta completează raportul ziarului «La Turquie» asupra acestor accidente regretabile ce s'a produs la Sulina, în 12 Iunie, și zice, că și două matelotă germană de pe vaporul *Decima* ar fi fost arestați de către autoritățile române, cără, contrar stipulațiunilor articolului 53 din tratatul de Berlin și reglementului comisiei europene danubiane, ar fi usurpat drepturile sale, publicând ordinante polițienești pentru o parte a apelor Dunării unde, după convenție, competența comisiunii europene e singură decisivă.

Ziarul pretinde, că aceasta a fost cauza accidentelor semnalate și termină esprimând speranța, că guvernul român va da satisfacerea cerute.

Aceeași foaie confirmă noutatea asupra demisiunei d-lui Hobrecht, ministru de finanțe al Prusiei, și anunță și aceia, că noua organizare politică pentru Alsacia Lorena nu va intra în vigoare înainte de prima Septembrie.

Paris, 30 Iunie. — Camera deputaților a respins, cu 350 voturi contra 170, proiectul de lege privitor la instrucțiunea publică, pe care d. Barodoux, yechiul ministru, el prezintă ca contra proiect la legile Ferry. Proiect d-lui Bardoux da înăpîră statul dreptul de a verifica gradele, dar lasă libertatea învățămîntului tuturor congregațiunilor religioase sub beneficiul controlului statului.

In urma acestei responderi, se prevede ca sigură votarea intregită a legilor alcătuite de d. Jules Ferry.

Viena, 30 Iunie. — Se serie din Constantinopol către «Politische Correspondenz», că, Franția și Anglia au început

